

Ike Volkov: jant Estonia teatri võimaliku juurdeehituse ümber on kurvastav

Suuremeelsete lubajate arsenal ei võimalda sisuliselt Estonia lavaportaali suurendada, külg- ja tagalava laiendus ei kompenseeri vajadusi, orkestriauk jääb endiselt kitsaks, kirjutas muusik ja endine Eesti Arhitektide Liidu president Ike Volkov arvamussloos.

Olgu öeldud, et armastan varemeid, mälestusi, märke kunagisest elust ja asjadest. Jalutan vanalinnas, pilk pööratud majadele. Imetlen, kuidas on suudetud enamasti säilitada vanalinna struktuuri, tänavavõrku, olen Harju tänava taastamise veendunud pooldaja (mitte maketimeister). Imetlen, kui suur oli muinsuskaitsete panus Eesti Vabariigi taastamisel.

Seda kurvastavam on jant Estonia teatri mõeldava juurdeehituse ümber. Avapauguks sai kunagine ebaadekvaatne, teadmata kelle lekitatud punane kuubik, mis kummitab meid siiani.

Ilmselt on see vajutanud Estonia teatri inimestele barbaarsete ja ebaadekvaatsete suurushullude pitseri, kes jäigalt soovivad Tammsaare parki ja ka Draamateatri hoonet hävitada ja vaata et Pärnu maanteel liiklust sulgeda, kes ei lepi väiksema kui 1200 kohalise saali ja hiiglasliku parkimisplatsiga.

Ja teisalt muinsuskaitsejad, kes kitupunnidena kaebavad euroopa instantsidesse kultuurimeistrite peale, leiavad mingi tädi, kes tuleb meile põhiväärtusi õpetama. Kes ei luba maapõues sonkida (mida ometi Vabaduse väljakul tehti, kus ajaloolised müürid kenasti eksponeeritud ka läbi tänava tasapinna akende), kes ei tea midagi kunagi eksisteerinud Uuest turust.

Ja siis veel mängus see kerglane pitsabaar ja Pätsu pea Estonia naabruses. Ja selge pole ka, mis see Tammsaare park on ja kus see ikka asub...

Seda kõike on liiga palju!

Mõtleme parem, mis on Estonia teater. See on sümbol. Räägime temast, vihjamata, et ta on mitu korda ümber ehitatud, kohendatud vastavalt ajastu iluideaalidele, poliitilistele suundumustele ja momendi vajadustele, sinna on majutatud mitmeid asutusi ja ka ebavajalikke funktsioone.

Mõtleme, et mis on linnaruum, mis on tänavavõrk. Pärnu maantee algus on laialivalgub, konteinerhaljastusega ja betoonplaadistusega on seda püütud siluda. Kunagi piiras tänavat hoonestus, siis eesrindlaste autahvel. Samas on teisel

kultuur.err.ee

Eesti Draamateater
Estonia teater
Teater

pool teed Urla maja, mida kunagi põlglikult kummutiks kutsuti, ent mis nüüd on arhitektuurimälestis ja mis lausa nõuab midagi tänava vastasküljele.

Koos on käinud kümneid komisjone, töögrupe ja mõttekodasid, igal aastal on taas korrutatud kulunud variante "oleks pidanud...., miks me ei teinud...., kui õige teeks...., kui valiks uue krundi" ja nii edasi. Aastakümnete jooksul on joonistatud erinevaid variante ka teatri juurdeehitusele, paljudele kaustadele on juba pudenenud paks tolmukord.

Nüüd on pidurdavad ametkonnad suuremeelselt lubanud pisikese kolmnurkse mahu olemasolevale majale juurde tekitada ja sisehoov täis ehitada. Soovitan otsustajatel ette võtta tilluke ekskursioon Riia ooperisse ja vaadata mõnd etendust, ehk saaksid nad aru, mida tähendab lavaruum, lavaportaal, maht ja sellest tulenev akustika. Ja kuulata meie maailmanimedega soliste, kes asja teavad.

Suuremeelsete lubajate arsenal ei võimalda sisuliselt lavaportaali suurendada, külg- ja tagalava laiendus ei kompenseeri vajadusi, orkestriauk jääb endiselt kitsaks. Võime kardinatega kinni katta mõnd inimest häirivad laemaalingud, aga saali struktuuri me ju nõnda muuta ei saa. Garderoobi ja Valget saali lubatakse lammutada, eks peab analüüsima, kui palju ja keda see aitab ja kas see mitte vana hoonet olemuslikult ei muuda.

Ma pole enam neis komisjonides, kus asja arutatakse, aga soovitan, et ka Estonia peaks pakkuma optimaalse ruumiprogrammi, vaatajate arvu (arvestades Soome turistide vähenevat hulka) ja olemasolevate ruumide täpse kasutuse. Enne kui puhkeb sõda Draamateatriga nende nurkasurumise asjus.

Usun ja loodan, et Estonia inimesed on oma kained arvestused ehk teinud....

Toimetaja:

Kaspar Viilup